

Samling af Afgørelser

Sag C-182/14 P

**MEGA Brands International, Luxembourg, filial Zug
mod
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked
(Varemærker og Design) (KHIM)**

»Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om registrering af EF-ordmærket MAGNEXT — indsigelse fra indehaveren af det ældre nationale ordmærke MAGNET 4 — risiko for forveksling«

Sammendrag – Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. marts 2015

1. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — relative registreringshindringer — indsigelse fra indehaveren af et identisk eller lignende ældre varemærke, der er registreret for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art — lighed mellem de pågældende varemærker — vurdering alene på grundlag af et sammensat varemærkes dominerende bestanddel — betingelser*

[Rådets forordning nr. 207/2009, art. 8, stk. 1, litra b)]

2. *Appel — anbringender — urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviserne — afvisning — Domstolens prøvelse af vurderingen af de faktiske omstændigheder og beviserne — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt*

(Art. 256, stk. 1, TEUF; statutten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

3. *Appel — anbringender — utilstrækkelig begrundelse — Rettens anvendelse af en stiltiende begrundelse — lovlige — betingelser*

(Statutten for Domstolen, art. 36 og art. 53, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 81)

1. Helhedsvurderingen af risikoen for forveksling i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 om EF-varemærker skal for så vidt angår den visuelle, fonetiske eller begrebsmæssige lighed mellem de omtvistede tegn være begrundet i det helhedsindtryk, som disse giver især under hensyn til de bestanddele, der har særpræg, og som er dominerende.

Vurderingen af ligheden mellem to varemærker kan ikke begrænses til, at der alene tages hensyn til én bestanddel i et sammensat varemærke, og til at sammenligne denne med et andet varemærke. Sammenligningen skal tværtimod foretages ved at undersøge de pågældende varemærker, hvorved hvert varemærke betragtes i sin helhed, hvilket ikke udelukker, at det helhedsindtryk, som et sammensat varemærke fremkalder i erindringen hos den relevante kundekreds, under visse omstændigheder kan være domineret af en eller flere af varemærkets bestanddele.

Det fremgår af retspraksis, at vurderingen af ligheden under visse omstændigheder kan foretages alene på grundlag af et sammensat varemærkes dominerende bestanddel. Denne retspraksis vedrører imidlertid alene de usædvanlige situationer, og det er alene, såfremt alle de andre af varemærkets bestanddele er ubetydelige for helhedsindtrykket af det, at vurderingen af ligheden kan foretages udelukkende på grundlag af den dominerende bestanddel.

(jf. præmis 31, 32 og 38)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 47-49)

3. Den begrundelsespligt, der påhviler Retten i henhold til artikel 36 i statuten for Domstolen, som i henhold til samme statuts artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på Retten, og artikel 81 i Rettens procesreglement, pålægger ikke denne at fremlægge en begrundelse, der udtømmende og et for et behandler alle de argumenter, der er fremført af parterne i tvisten, og Rettens begrundelse kan således fremgå indirekte, forudsat at de berørte parter kan få kendskab til begrundelsen for, at Retten ikke har godtaget deres argumenter, og at Domstolen kan råde over de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udøve sin prøvelsesret.

(jf. præmis 54)